

maandag 31 maart 2008

Kardinaal schaamt zich niet

'De kardinaal heeft zich helemaal niet uitgesproken over een individueel geval. Dat doet hij nooit', beklemtoont Geybels. 'Wel heeft hij het over de laatste wagon van een hele trein, waar eerder ook die Franse vrouw aan hing. Telkens opnieuw wordt daarin euthanasie verdedigd en de palliatieve zorg verzwegen.'

Nochtans handelt die om meer mensen, stelt hij. Jaarlijks sterven in ons land 101.500 mensen, waarvan 40.000 onder medische begeleiding. Slechts 300 à 400 kiezen voor euthanasie. 'Systematisch vergeet men die.'

Volgens Geybels protesteert trouwens een grote meerderheid van de artsen tegen de euthanasiewetgeving. In uitzichtloze situaties opteert de kerk volgens hem voor palliatieve sedatie, waarbij een heel intensieve pijnbestrijding wordt gebruikt. 'Het gaat om het verschil tussen doen sterven en laten sterven.'

Geybels vindt dat we stilaan op een hellend vlak terechtkomen. 'Diegenen die als eersten voor euthanasie stemden, weigerden die voor dementen en prematuren, omdat er geen sprake is van een wilsbeschikking. Maar nu pleiten diezelfde voor de uitbreiding, precies voor dezelfde categorieën.'

'Nu al weet je dat er na zo'n wetswijziging weer nieuwe grensgevallen zullen zijn. Straks praten ze misschien ook over depressieven, of autistische mensen. Wij hebben een mensbeeld opgebouwd waarin de zwakkeren en lijdenden centraal staan. We vrezen dat zwaar zieken op de duur het gevoel krijgen dat ze als een last beschouwd worden, en zo onder druk komen te staan om dezelfde stap te zetten.'

(bm)